

BROJ Stanislav, nar.28.9.1901, rolník, ženatý, otec tří dětí, katelík, mluvčí rolnického lidu, poslanec Národního shromáždění. S majorem generálního štábu René Černým a stáznímistrem vězeňské stráže na Borech Čenkem Petelíkem nařazení z údajné vzpurny na Borech a všichni popraveni 23.května 1950 ve věznici Pankrác. "Pieta"

Političtí vězni zemřelí? ve vazbě./Dosud nepublikováno/

P a l á n Oldřich, nar.16.3.1906, velezrada, vyzvědačství
zemřel na zápal plic 8.7.1964, nemocnice Brno.
P e š š k a Josef, nar.9.2.1898, velezrada, zemřel na zápal
plic 20.8.1959 v nemocnici Brno.
P e t r a š o v i č Miron, nar.28.9.1890, velezrada, otok
mozku, zápal plic, +9.8.1959 nem.Brno.
P r a ž á k Karel, nar.1.11.1884, velezrada, fibrosa sr-
dečního svaly, +11.6.1959, nemoc.Brno.
S t a d t h e r Jaroslav, nar.8.7.1896, velezrada, zemřel
na srdeční infarkt 2.5.1959, nemoc.Brno.
Š p r e n g e l Vilém, nar.30.5.1912, pobuřování, zemřel
na vmetek do plic 24.11.1963, nemoc.Brno.
Pokračování

U v n i t ř č í s l a :

1. Ing.Miroslav Špaček: V.Hajný-reklamace dopor.zásilek.
2. Dagmar Š i m k o v á: Byly jsme tam taky. "Svědění"
3. Prof.Milan Z e l e n ý: Na co bych se zeptal?
4. Ing.Oldřich T i h e l k a: Dopis předsedovi KPV.
5. Slávka V o p e ř i l o v á: Pamětní list."Věrní zůsta"
6. Miloš S l a b á k: Návštěva u ministra vnitra r.1995.
7. Dr.Stanislav D r o b n ý: Odpověď Ing.Oldř.Tibelkovi.

Předpokl.cena: 2,- Kč MČ 47263 Náklad: 50 výtisků

v y c h á z e l o 1973 - 1975
o b n o v e n o 1987 ročník 14. čísle

Vydává: Vladimír Hajný
ČSA 34, 787 01 Šumperk

Red.
rada:+Julius A.Varga

Uzávěrka: 21.9.97

39

PRVNÍ S O U K R O M Ý
 TÝDENÍK
 SE SAMIZDATOVOU
 TRADICÍ

Na co bych se ZEPTAL?

Následuje původní text Prof. Milana Zeleného, předložený Parlamentu na podzim roku 1990:

Jak vznikla ta "Jediná možná cesta" hospodářské reformy? Kdy? Kde? Kdo byl zodpovědný? A kdo převzme zodpovědnost za napáchané škody?

Otázek je dnes v ČSFR neúměrně více než odpovědí. Často se tvrdí, že neexistují žádné alternativy ke katastrofě "Jediné možné cesty", že ekonomická opozice žádné konstruktivní návrhy nepředložila, atp.

Vládě byly předloženy nejméně dvě varianty reformy, ale jedna se někde jaksi "ztratila" a na veřejnost a do parlamentů se nedostala. Uvedme zde několik citátů z příslušného dokumentu vlády.

Praha, 13. srpna 1990, č. j. 7405/90-12, Scénář ekonomické reformy', předkládá Bohumil Studýnka, gen. sekretář Hospodářské rady vlády ČSFR.

str. 2: správné řazení - zkušenosti ostatních reformujících se ekonomik jasně ukazují, že nesprávné řazení správných reformních kroků zcela neguje (důraz M.Z.) efekty reformního procesu a vyvolává recentrační tendence.

str. 24: Odstátnění a privatizace

Varianta II - podle následujících principů adekvátních převažující světové privatizační tendenci (důraz M.Z.):

a) přednostní odprodej kapitálových podílů zaměstnancům a jejich rodinným příslušníkům s využitím zvýhodněných cen, podpůrných úvěrových podmínek, daňových odpisů, a pod., včetně následného rozvoje vlastnické spoluúčasti zaměstnanců s využitím systému ESOP.

b) souběžný přednostní odprodej kapitálových podílů státních průmyslových podniků fondům měst a obcí, na jejichž území se privatizovaný subjekt nachází.

c) leasing podniků nebo jejich organizačně samostatných částí za zvýhodněných podmínek zaměstnancům...

str. 70: Základem péče o životní prostředí musí být samosprávná činnost měst, obcí a okresů (nebo oblastí) vycházející z detailní znalosti místních podmínek.

str. 93: ...pokládáme rozvoj družstevnictví za základní formu privatizace. To však předpokládá odstranění všech deformací v dnešních JZD,

"Svobodní" č. 14/1995

zejména jejich přetvoření na družstva sdružující občany k společnému obdělávání pozemků a k zemědělské produkci. Vytvoření podílů podle pracovní účasti na tvorbě majetku a tam, kde se členové dohodnou, i podílů dle vnesené půdy, pokládáme za základní požadavek.

str. 108-134: obsahuje materiály došlé 10. 8. 1990, zaslané vládou České republiky.

- Fond národního jmění v přímé ingerenci FS, ČNR a SNR; plně privatizovaný podnik přestává být součástí Fondu.

- Vytvoření systému majetkové účasti zaměstnanců, který v případě akciových společností se nazývá ESOP.

- Privatizace v tomto pojetí není pouhý úplatný převod (důraz M.Z.) majetku státu, ale investování pohotových prostředků do nově zakládaných společností domácními a zahraničními investory, včetně zaměstnanců podniků.

- Smyslem privatizace není (důraz M.Z.) přetvořit státní na soukromé monopoly, nýbrž podpora soutěživosti v ekonomice.

- Proces privatizace musí být - ekonomicky i institucionálně - striktně oddělen od státního rozpočtu.

- Kladem je komplexní odstátnění, přímá majetková angažovanost bezprostředních výrobců-zaměstnanců a závislých municipalit na privatizaci, jakož i vyloučení schematismu a s ním souvisejících rizik hodnotových ztrát.

- Další výhodou varianty je její rovnovážnost funkce, jež se projeví v oblasti restrikce agregátní poptávky při současném podněcování podnikatelských aktivit a tím i zvyšování nabídky.

- Rizika této varianty spočívají zejména v tom, že struktura centra, vzniklá po volbách, vytvořila řadu institucí státu s integrací v ekonomické oblasti (ministerstvo hospodářství, ministerstvo pro hospodářskou strategii, specializované orgány státní správy pro dočasnou správu národního majetku a privatizaci) jak na federální, tak i národní úrovni. S jejich existencí je spojeno

nebezpečí přetrvávání byrokratických intervencí do podnikatelských aktivit hospodářských subjektů a tím i fungování Fondu založeného na podnikatelských principech.

Proč se poslancům FS nedostalo možnosti posoudit vládní Variantu II? Jejím jediným "rizikem" byla pouze potřeba zrušit nepotřebná státní ministerstva nové struktury centra, vzniklé po volbách. Proč byla místo toho poslancům předložena "Jediná možná cesta", nesmyslný to balík neprovázaných aukčních a kuponových opatření? A proč byl tento balík přijat bez hlubších diskuzí a bez parlamentního výslechu ekonomických expertů?

S Variantou II mohla dnes ČSFR být prve na své cestě k prosperitě a nezávislosti - ani moji kolegové ani já jsme nemuseli být v opozici a mohli se plně účastnit tvrdé, ale uspokojivé a dobré práce na budování státu.

Prof. Milan Zelený
Fordhamova Universita v New Yorku

Strčelme-li dnes všichni hlavy do písku a zapomeneme na minulost, pak jsme se dobrovolně zbavili jakéhokoliv nároku na budoucnost. M.Z.

Vážení a milí čtenáři!

Již víte, že veškeré tiskařské strojní zařízení jsme převáželi z Toronta (Kanada) lodí ve velké přepravní skříni. Každý si může domyslet, že stěhování čehokoliv, zvláště při vzdálenostech po moři a překládání v přístavech se nikdy neobejde bez menšího, či většího poškození. To vše si vyžádalo určité opravy a úpravy. Zvláště s instalací elektřiny nastaly nepředvídatelné komplikace.

První vytištěné číslo zde v ČR - to náš tiskárnou bylo číslo 9, víme, že toto číslo mělo nějaké tiskařské nedostatky, ale ty se postupně odstranily (jiné chemikálie, barvy, fotopotřeby atd.).

Bohužel, předcházející čísla nebyla tištěna námi, a proto docházelo k opoždění, které ovlivnilo počet v roce vydaných čísel.

Tento rok ukončíme číslem 14.

Proto **POZOR!!!**

**VAŠE PŘEDPLATNÉ
PŘEVÁDÍME DO PŘÍŠTÍHO ROKU!**

Prof. Milan Zelený jezdil po revoluci do ČSFR velmi často a mediálně včetně televize hlásal scestnost cesty privatizace nastoupené a prosazované Václavem Klausem. Ovšem k naší smůle neměl takový image a televizní podporu jako ten, který na pokračí těžkého pádu naší ekonomiky do doby před r. 1989 měl ještě tu drzost hlásat v polovině roku 1996 ze všech rohů: "Dokázali jsme, že to dokážeme". Marná sláva u nás se volí podle knírku pod nosem a množství kravat v šatníku. Dokázali akorát zdiskreditovat praviceovou vládu a pokud to nebyl účel, spolu s Cicerem "Spoléhalo na beztrestnost, která nejvíce svádí ke špatným skutkům".

ÚSTŘEDNÍ ŘEDITELSTVÍ SPOJŮ PRAHA

Olišanská 7
125 03 PRAHA 3 - ŽIŽKOV

Šílenství v zrcadle dějin - pojednání pro inteligentního čtenáře

Michal Černoušek

Pojednání o historickém vývoji pohledu na duševně nemocného. Kniha je určena nejen zdravotníkům, psychologům a pedagogům, ale i zájemcům z řad veřejnosti.

Pan

Vladimír Hajný

Čs. armády 34

787 01 Šumperk

139 Kč, 167 SK

A5, V2, 236 stran

ISBN 80-7169-086-4

VÁŠ DOPIS ZNAČKY / ZE DNE

NAŠE ZNAČKA

VYŘIZUJE

PRAHA DNE

VĚC:

3220/1988-P/1

Říhová

16.2.1988

V. Hajný - reklamace doporučených zásilek

Prostřednictvím federálního ministerstva spojů jsme obdrželi Vaše podání, jímž žádáte o prošetření dodání 15 doporučených zásilek s doručenkou, Vámi určených do vlastních rukou adresátů z nápravně výchovných ústavů a Vámi odesílaných v říjnu 1987 z pošty Praha 07.

Pro Vaši informaci uvádíme, že ve smyslu ust. § 46 Poštovního řádu pošta neumožňuje doručení zásilky, určené do vlastních rukou adresátu, který je ve výkonu trestu odnětí svobody. Takovéto zásilky se pokládají za nedoručitelné, protože je nelze dodat adresátu samému.

Za šetření obsahu Vašeho dopisu vyplynulo, že do vlastních rukou vězňů určených

- 7 doporučených zásilek (pod.č. 11,15,16,20,21,25,27) odmítl NVÚ Plzeň-Bory správně převzít a dočasná pošta Plzeň je vrátila s příslušnou poznámkou na Vaši adresu,

- 7 doporučených zásilek (pod.č. 13,14,18,19,23,23,26) určených NVÚ Valdice, Minkovice a Nové Sedlo, převzali od příslušných dodacích pošt pracovníci NVÚ, pověřeni k odnášení poštovních zásilek. V těchto sedmi případech došlo k nesprávným pracovním postupům pracovníků příslušných dodacích pošt, kteří předmětné zásilky, určené do vlastních rukou osob, umístěných v nápravně výchovných ústavech, neprojednali jako nedoručitelné a nesprávně je zařadili k doručení mezi ostatní zásilky, určené příslušným NVÚ.

Pomoc v zoufalství a beznaději

aneb Jak zvládnout svoji depresi

Ján Praško

cca 148 Kč, cca 178 SK

PŘIPRAVUJEME

ISBN 80-7169-446-0

A5, V2, asi 184 stran

Pokud stojíte před problémem jak změnit kulturu vaší firmy, tato kniha vám poradí, jak to udělat co nejlépe a neefektivněji.

89 Kč, 107 Sk

A5, V2, 144 stran

- 2 -

Průvodce finančním a kapitálovým trhem, přehled o sortimentu finančních služeb na našem trhu a společnostech, které tyto služby poskytují, včetně adres poboček ve vašem nejbližším okolí. Vychází ve spolupráci s firmou Inform Katalog, cca 420 Kč, cca 504 Sk L4, V8, asi 350 stran

Za tento nedostatek se Vám omlouváme a dodáváme, že dodatečně zajistíme jeho projednání tak, aby se napříště neopakoval.

Doporučená zásilka, pod.č. 17, určená Michaelu Kellerovi, k poště Praha 44, ani k poště Praha 4 nedošla. Vzhledem k této skutečnosti Vám doporučujeme uplatnit nárok na odškodné za ztrátu doporučené zásilky a v případě Vaší reklamace a předložení podacího lístku do roku ode dne podání této zásilky, Vám poskytne pošta náhradu ve výši 50 Kčs.

Litujeme, že Vám nemůžeme podat příznivější odpověď a doporučujeme Vám zasílat napříště korespondenci, určenou vězňům v nápravně výchovných ústavech, bez poznámky "Do vlastních rukou", aby ji pošta mohla prostřednictvím pověřených osob NVÚ těmto adresátům doručovat a nemusela je jako nedoručitelné vracet zpět odesílatelům.

Zákeřné fauly v podnikání

Franz Lautenschläger

Jak se bránit špatné platební morálce odběratelů, co je to „Napoleonův syndrom“, jak zabránit vlastním chybám, jak se vyhnout stresu a dosáhnout úspěchu.

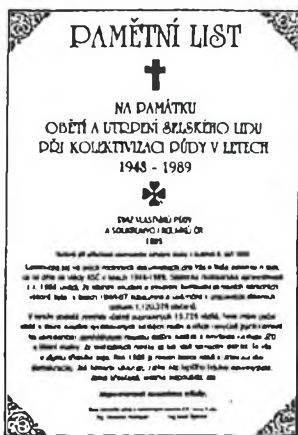
79 Kč, 95 Sk

A5, V2, 120 stran

ISBN 80-7169-111-9

Náměstek ústředního ředitele pro poštu a PNS.
Ing. Miroslav Špaček

Věrní zůstali • ŘÍJEN 1995/8

Kutlífe jsou malá vesnice u Kolína, ale kdež, ani malá vesnice to není, jen osada u Nové vsi. V době, kdy kdysi Páni sčítali své usedlé, jich bylo deset a v době, kdy si z usedlíků začali říkat sedláci, bylo všeho vřady 15 domů. A pak přišel bolševik z těch patnácti usedlíků vyobcoval osm kulaků, kteří byli skvrnou na čistém žitě komunistické éry a proto museli opustit své domovy, svou dťinu od slunka do slunka a museli jinde, stejným způsobem, ale s cizím, nádeničtí. A tam se komunističtí páni vyznamenal, všechno, co mělo lopatu, vidle a koně - ven! To se sice dělo po celém státě, ovšem v určitém poměru, pro výstrahu zlikvidovat

1/4 vesnice.

Kutlífe měly v dolní vrstvě komunistického państwa ty největší poturčence, a proto šmahem Všechno ven! Ale nejdříve museli sedláka zavít, pak než vyprší trest rodinu vystěhovat, pokud možno ze dne na den, a pak sedlák, z brány vězení přišel domů k zatlučeným dveřím.

Miňuly roky. Ze soudruhů se ze sametové revoluci stali většinou páni s plnými kapsami. Ale všimli jste si? Ani naši sedláci tj. komunističtí kulaci nezaháleli. I v té slotě si dovedli uspořádat nový domov, vypracovat se a koupit si domeček a žít dobře v lopotné práci dál.

A nyní nastal čas účtování: naši pradávni usedlíci se vrátili do svých pobořených domovů s údivem nad tím, co vše se podařilo zdevastovat neplaticím pachytřím. A hlavně v Kutlífích, záda se narovnávají, odhodlanost k těžké práci roste, a stávají se z nich opět sedláci na své půdě. Obnášejí sice malé procento zkroušených, většina majitelů půdy nemá možnost být solí země, jak to odedávna bylo, ale příklad zde je, a dá Bůh, že bude následován. Vyhnaní kutlífští sedláci a jejich potomci si na svých selských línkách založili Zemědělskou společnost, a v těchto pro ně těžkých dobách jimi držíme palce, ať dál dokáží poprat a zvítězit. A držíme se hesla kutlífských: jsme křesťané, umíme odpouštět, ale zapomenout nesníme nikdy!
Sl. Vopafilová

PODACÍ LÍSTEK

Odesílatel vyplní stíně orámovanou část

Odesílatel			
KADUŠ VLADIMÍR			
ČER. ANTONY 27, PRAHA 4			
Adresát			
MICHAEL KELLER			
POŠT. CO. PRAHA 44, PS 3/101			
14007 PRAHA 4			
Cena Kčs	Dobírka Kčs	Hmotnost kg g	Poplatek Kčs b
			50
Druh zásilky		3.10.1995	
Podací číslo		17	
Poznámka		druhu	

11-036 (II-1981)

MTZ O 21 81 B 1224

Takovýchto milých odpovědí od státních institucí v té době člověk nedostal přespříliš. Ale i to, že na mou stížnost o nedoručení zásilek politickým vězňům vůbec přišla odpověď bylo milé.
VH.

Dagmar Šimková

BYLY JSME TAM TAKY

»Pokračování z min. čísla«

Pilně pracujeme na širých lánech. Tupými motykami okopáváme řepu, po kolenu se plazíme a vytrháváme plevel, slunce praží, ve stínu pod akáty pokojně sedí dozorcí, ukrájují z bílého chleba a špeku a zapíjejí vínem z čutory. Dnes jsme zlostné jako roj sršňů. Máme vztek na slunce, jedna na druhou, na celý svět. Velitel Ratlík se na nás konečně dopálil a žene nás na jiné pole. Je celé zarostlé bodláčím. Nařídil četařce, aby nám odebrala motyky, a musíme teď vytrhávat bodláky holýma rukama. Večer naše četa musí zůstat stát na dvoře dlouho po nástupu. Když nás konečně pustili na celou byla světla už zhasnutá. Rozsvítili jsme svíčky a viděly tu spoušť.

Slamníky jsou rozřezané, sláma vysypaná po zemi, do té je vylita voda z kbelíků, kterou vždy ráno nanosíme, abychom se večer mohli umýt. V jedné hromadě leží naše mýdla, ručníky, rozšlapaná marmeláda, deky, dopisy z domova, všechnen náš majetek. Bylo skoro ráno, než se nám podařilo všechno urovnat, uklidit, protože jinak bychom byly druhý den potrestány za nepořádek.

Druhý den jsou naše ruce zanícené a opuchlé, protože jsme neměly čas ani světlo vybrat bodláky. Ratlíkovi se dnes nechce jít s námi. Vysvětluje náčelníkovi svoji svízele. Náčelník ho posílá na zotavenou s mírumilovnou "tango četou." Tango četa jsou ženy se sníženou pracovní schopností a staré bábušky, většinou všechny politické. Pokulhávají, některé se vlečou za přidělenou práci o berličkách. Tango četa s námi projevila nečekanou a heroickou solidaritu. Večer se vrací přes starý most, zavěšený na řetězech nad řekou. Je třeba jít pomalu a každá jinou nohou, aby se most nerozklácel. Choré ženičky se řadí u mostu. Ratlík zakončuje průvod. Sebraly všechny síly a vykročily stejnou nohou, pochodují jako četa granátníků, levá, pravá, a pohvizdují "Pochod kukaček."

Most lítá ve vzduchu jako houpačka na Matějské pouti. Ratlík zoufale řve rozkazy, je vymršťován do

vzduchu jako na trampolině, čepice mu spadla do řeky a dravý proud ji odnáší, samopal ho nemilosrdně buší do hýždí. Snažil se zachytit lana, kterým je most ohrázen, zbledlý strachy, protože každý o něm ví, že neumí plavat. Domlouvá, prosí, ale nikdo neposlouchá. Vrhne do řeky a kdo ví, co ještě se mu strachy stalo. Při nástupu žaloval. Předváděl soudruhovi náčelníkovi, jak ten most rozhoupaly a jak on sám, na konci mostu, trpěl ve velkém nebezpečí. Lágr řve smíchy. Dlouho nás nechali stát a tango četu roztrousili mezi zdravé.

Corrida pokračuje. Ratlík je zapšklý a nemluví. Vy-mračuje se jako malý d'áblík a dělá naschvály. Nechce nikoho pustit na záchod. Na poli se to dělá tak, že se postavíme do kroužku a uprostřed sedí ta, která jde na záchod, až se všechny vystřídáme. Ale Ratlík truceje a rozhání kroužky. Prostitutka Mandelinka se dopálila. Vyhmla vysoko sukni a vymočila se před jeho očima.

"Teď jste ukázala, jaký máte charakter!", vykřikl v zhnuseném údivu trýzněný Ratlík. Neboť to, co Mandelinka ukázala, bylo opravdu nad pomysleni. Od té doby jsme místo "velká zadnice" říkaly "velký charakter." Někteří také mohla být popsána jako bezcharakterní.

Po epizodě s Mandeliničným odhaleným charakterem nás opatřili přenosnou latrinou. Něco jako královská nosítka, narychlo sbitá z prken, místo baldachýnu visí kolem rozstríhané pytle. K obsluze vybral Ratlík své obzvláště oblíbené panaše - Rostu a mne. Přenášíme s Rostou latrinu denně z pole na pole, vykračujeme si to s ní vesnicí, lidé vybihají z chalup shlédnout to nevidané procesí.

"Nejde na vás mdloba Výchosti? Přejete si vonných solí?" volá do latriny Rosta.

Během práce vodnářky roznášejí v kýblu zteplalou vodu. Nabírá se jedním otlučeným hmečkem. Svorně z něj usrkává básnička i luetická šlapka, bezzubá cikánka i řeholnice, zdravá, nezdravá, přítel, nepřítel.

12

přímým kontaktem eliminováno případné administrativní zadrženi informací policejnímu řediteli.

2. Ve sporrech s agenty StB, s nimiž se ministerstvo vnitra soudí a díky "nezávislé" justici spory většinou prohrává, bude u nevěřejných soudních líčení vystupovat jako důvěrník ministerstva vnitra člen KPVP, který je s projednáváním případem obeznámený.

3. Protestovali jsme proti registraci stanov nové Štěpánovy komunistické strany. Pan ministr nám vysvětlil, že podle současného právního řádu nemohli jeho úředníci nic jiného

"Svědomy" č. 10/94

"Zpravodaj KPVP" č. 3/95

Všechno je proti nám. Návist je v horkém vzduchu, v prachu a v dešti, v celé přírodě, kterou musíme zdolávat nekonečnou práci. Návist je v prvním paprsku slunce, protože věští horký den. Nepřátelská je louka plná kvítí, protože ji musíme pokosit a seno sklídit, rychle, jako mávnutím čarovného proutku. Jsme nenáviděné a tisíckrát prokleté. Nenávidí nás dozorcí, protože kdyby nás nebylo, třeba by je poslali někde do městské věznice. Nenávidí nás vražednice a prostitutky, protože kdyby nás nebylo, byl by režim v lágru mírnější. Nenávidí nás ženy odsouzené za válečné ločiny, protože kdyby nás nebylo, pan prezident už by jim dávno dal amnestii. A také, ach, jak nemilé, setkat se s bývalými oběťmi v ponižující jednotě. Esesačky si hrály do našeho příjezdu na nevinné oběti české poválečné zvůle, ale teď jsou mezi námi ženy, které poznaly Brigitu, jež v Rawensbrücku štvá-la cvičené psy na vězně a vybírala pro selekci do plynu. Lydie nezapomněla tváře těch, které ji trýznily v Osvětimi. Obětí i mučitel pod jednou střechou. Padá na ně stejný déšť, i pot do stejné brázd. Rozdíl byl jen v tom, že mučitelky byly propuštěny mnohem dříve než jejich oběti.

Ale nebyly jsme to jen my, trestankyně, pracující do úmuru. Blízko našeho lágru je lágr bláznů. Nebyli to vězni, jen bezprizorní ubožáci, za které se neměl kdo přimluvit. Svezli je z různých koutů republiky, aby i oni přiložili ruku k budování. Tak jako my i oni si balili proti zimě nohy do novin, tak jako my i oni se přikrývali Rudým právem proti slunci a dešti za polední přestávky. Tak jako my i oni byli vyvrhelové společnosti, protože v oněch dnech se dokazovalo, že socialistický člověk je zdrav na těle i na duchu. Kdo nebyl, byl odstraněn z dohledu.

Začala doba žni. Pracovní doba se prodloužila. Pracujeme teď od úsvitu do tmy. Jsme vyčerpané vedrem a těžkou práci. Studentka Helenka ukouzlou na mlátičce a stroj jí utrhnul nohu po koleno. Večer se vracíme do lágru vyprahlé žizni, zčernalé prachem, košile ztvrdle potem a špinou. Spadla jsem s drezičky jako pytel brambor, nemohu ohnout kolena.

Ležme v polední přestávce jako brouci v prachu a uschlých kravincích. Nemohu únavou ani jíst. Vedle mne se bavi dvě hezčubé ženičky, zbědované k nepoznání jako žebračky.

"Také šli mivala šatičky od Podolské? Já ti měla moč dečentní šatičky. A ten klobouček od Tombó, každý se ohlížel za tím kloboučkem..."

Rozesmála jsem se na celé kolo. Cožpak je možné, že někde na světě se ženy parádí a někdo se za nimi podívá v obdivu? Je někde svět, kde ti správi zuby

učinil, protože stanovy této strany jsou veskrze demokratické (je to klasický komunistický podvod). Dopis, který jsme panu ministrovi ihned po oznámení registrace strany odeslali, jsme uveřejnili v minulém čísle Zpravodaje. Jeho odpověď uveřejňujeme na jiném místě tohoto čísla Zpravodaje.

4. Náš poukaz, že žádný orgán činný v trestním řízení se sám od sebe nezabývá provokacemi komunistů, odvětil pan ministr, že MV tyto projevy a novinové články sleduje včetně právního postihu.

dřív než ti vyhníjí? Je možné, že teď, právě teď, když já ležím v suchém lejně, nějaká žena leží na pláži a nabírá stříbřitý písek do dlaně a propouští ho mezi štihlými prsty? Je možné, že v této vteřině, když únavou nemůžeme jíst, někdo zasedá ke stolu s kyticí a zvedá sklenku aperitivu, ve kterém chrastí led? Nemožné! Nemožné!

Podřimuju. Zdá se mi, že se připravuji se sestrou Martou na ples.

"Tak už jděte, fintidla!", čepři se s matefskou pýchou mamka a narovnává mi neposlušnou kudrlinku nad čelen. Předtančuji s "Pažátkem" polonezu. Platinové vlasy mu svítí jako svatozář. Při každé figuře, která nás přivede blíž, mi jedovatě sykne do ucha: "Už zase koketuješ?" ale usmívá se při tom sladce a nikdo netuší, jaký je žralivec. "Protivo!" syčím zpátky. Po každém plesu jsme spolu tyden nemluvíli. Usmíváme se, teď jsme k sobě obrácení tváři, je mi tak lehce, teplo, horko... Probouzím se a vidím a cítím, že kráva, která se nedaleko popásala, přišla blíž a utrousila mně na nohy.

"Nič si z toho nedělej, kdo ví, po čem budeš krásná," chcehá se arbiter elegantiarum.

Přihnal se bouře. Blesky se klikati na obloze. Dešťová kapka srazila motýla z kvítku svačce. Hrom burácí, leje jako z konve. Některé ženy se bojí bouře a pláče. "Robte, ženičky, robte," volají dozorcí skrytí pod vozem, ale hrom a vítr jim rve rozkazy od úst. Ten den jsem se rozhodla pro akci. Už tohle dele snášet nebudu.

Ráno jedeme drezinou na Rozinu. Ohlížím si terén jako generál před bitvou. Jenže v téhle bitvě nebudu mít ani vojačka a asi je předem prohraná. Ale musím, musím změnit svůj život! Pole je pusté, nikde ani strom, ani keříček. Ale hned vedle je lán nepokosené kukuřice. Využívám zmatku a hádky o náradi a pomalu se blížím ke kukuřici. Už jsem krytá se všech stran. Plazím se rychle, ale opatrně po bříse. S hrůzou vidím, že to bylo jen kratičké poličko, které hned za vršičkem přešlo v pustý lán. Co teď? Stojím jako smutný paňaca na střešnici, prima na dostřel. Zahlédli mne? Modlím se střešnou modlitbičku k sv. Johance z Arku a všem svatým, kteří byli ve vězení.

Z nebe se spustil nečekaně liják, hustý jak korálový závěs. Jsem neviditelná, rozbihám se do svobody, zběsile, nezadržitelně. Za pár hodin se vyjasnilo. Přebrodivla jsem potoky a rozvodněnou říčku, několikrát jsem zahlédla helikoptéry, docela nízko nade mnou. Šla jsem hájem a pasák koz s pytlek přes hlavu proti dešti mne neviděl. Zastavila jsem se u bříse a posbírala napadané broskve. Po dešti všechno vonělo a ptáci

13

5. O místnosti v Hyberské ulici, kde sídlí pražská pobočka č. 150, se zajímá policej, aby do nich mohla nastřehovat své kanceláře. Pan ministr slíbil, že místnosti nám zůstanou.

6. Při debatě o pokusu Stránského rozbit KPVP jsme vysvětlili okolnosti, pro něž byl Stránský z KPVP vyloučen. S politováním pan ministr konstatoval, že činnost Stránského poškodila celou KPVP.

Na schůzce dohodnutá vzájemná spolupráce (bod 1 a 2) přinese užitek i ministerstvu vnitra. Celková atmosféra naší schůzky byla velice přátelská. Miloš Slabák

Návštěva u ministra vnitra.

Pro vyjasnění některých záležitostí, které nás tíží a pro konkretizování další spolupráce jsme navštívili ministra vnitra Jana Rumla

1. Dohodli jsme se na ustavení kooperačních komisí složených výhradně z rehabilitovaných politických vězňů - členů KPVP. Tyto komise budou sloužit jako iniciativní a poradní orgány krajským policejním ředitelům a budou prostředníkem mezi veřejností a policií. Do výkonné moci ředitelů nebudou zasahovat, ani jejich pravomoc omezovat. Kromě toho bude

zpívali o závod. A všechno bylo přátelské. Na vinohradech visely zrající omoklé hrozny jako obrovské benátské korále.

Najednou mi bylo veselo, necitila jsem unavu, hlad, nic, jen čistý vzduch, silný jak šampaňské, viděla nekonečný prostor před sebou, bylo mi, jako bych byla jediná na světě, jako bych slyšela odevšud vzývání zvonů. A nikdo mne neviděl, nezakřikl, nezastavil, neztráhal, nepolapil. Chvilí nezeměla strání dolů, mávala pažemi a hrála si, že jsem motýl, a zas vykročovala jako maršálek, všechno zlé bylo zapomenuté a neexistující pro tuhle malou chvíli, uvědomovala jsem si s radostí, že i když jsem chytí, tahle chvíle mne vzkřísila jako živá voda, že ji budu vždy znovu prožívat, až zas někdy budou jen suché kravince a v nich, jako hmyz ležící ženy.

A modlíla jsem se a zpívala a vymýšlela všelijaké nápěvy a hymny na oslavu svobody, blouznila, padla na mez, válela se ve vonící materiďdoušce, zula boty, a byla jsem tak svobodná, že jsem mohla kráčet bosa. A ten, kdo někdy nebyl svobodný, mi dá za pravdu, že jsem nebyla blázen.

Druhou noc jsem měla nehodu. Chtěla jsem se dostat co nejdále od lágru a v tmavém lesíku jsem spadla do hluboké jámy a vymkla si kotník. Teprve když se rozednilo, podařilo se mi vyškrábat nahoru. Noha otekla a velice bolela. Belhala jsem se dál. Když se dostanu do Bratislavy, pokusím se dostat do Vídně. Když mne chytí, do Železovců už mne nepustí. Nejspíš to budou Pardubice a tam mamka a celá moje vězeňská rodina.

Vyšla jsem z lesíku na loučku. Seděli tam u vozu dva cikáni a pásli koně. Polekala jsem se, ale pozdě! Už mne viděli. Ten mladší na mne mává oběma rukama a volá:

"Neboj sa nič, taký šat som taky nosival!"

Přišla jsem k nim, ještě celá ustrašená, hlavou mi proletěly všechny příhody o cikánech-vrazích, ale nedali mně domyslet. Už mi ukrájí kus chleba a špeku, už vytahují ze strakatego šátku papírky, z plechovky sypou tabák a balí mi cigarety, ovazují mi hadrem kotník a dávají na něj jitrocelové listy.

"Si vydatá alebo děvča?" ptá se ten mladý. Znovu tmru, co když mne chtějí znásilnit? Jakoby tušil můj strach, rozesmál se a svalil se do trávy. Začal se vyptávat na všechno možné. Přestala jsem se jich bát. Jsou moji spojenci. Zamysleli se na chvíli, hádají se cikánsky, pak překotně vysvětlují svůj plán. Vedou koně na jarmark. Večer se budou vracet. Ukázali mně cestu ke kapličce v polích. Tam se mám schovat, přinesou mi večer cikánské šaty.

"A keď si vlasy odstrihneš, budeš vyzerat ako chlapček, a v cikánskom šatě ťe nechytia, rob sa, že si blázon."

Ten nápad, až na toho blázna, se mi zalíbil a hned vymýšlím všelijaké variace. Loučím se s nimi a pjdám ke kapličce. Ale kaplička je v dolíně, zaplavená vodou. Je mi teď velká zima a cítím, že si musím odpočinout. Konečně jsem se zavrtala na poli do panáku a tvrdě usnula.

Mezitím přestalo pršet. Brigádníci ze Státního statku vyjeli na pole sklízet panáky. A sklídili i mne probuzenou v údivu. Předseda se zradoval. Vede mne pysně dědinou. Nejdřív vyběhli psi, protože ti musí být u všeho první. Za nimi lidé. Kluci na mne vyplazují jazyky a dělají dlouhé nosy. Stařenky se križují.

"Už ji vedou!"

Brzy jsem se dověděla, proč bylo to pozdvižení. Velitelství lágru rozhlásilo místním rozhlasem po okolí, že uteklá nebezpečná vražednice, aby snad někdo nebyl v pokušení mi pomáhat. Za chvíli pro mne přišel místní policajt. Je strohý, vypytává se na moje jméno, číslo, délku trestu, paragraf. Telefonuje do lágru. Vše souhlasí. Zaraženě oznamuje shromážděným vesničánům, že jsem přece jen měla pravdu.

Vede mne na místní stanici. Má tam právě u výslechu pana Kapustu, který se v noci opí a pobíl trochu tchána sekerkou. Pan Kapusta pohoršeně odtahuje židli daleko ode mne, aby někdo nemyslel, že má něco společného s tou poběhlicí.

Policajt pokračuje ve výslechu pana Kapusty. Odejde ven, za chvíli se vrátí a podává mi hrníček s jeleny a myslivcem, plný horkého čaje se slivovici. Je celý nespůj. Pokukuje oknem ven a zas na mne, a tak se na něj usmějí, aby nemyslel, že je mi do breku, nebo, že mám strach. Říci mu to si netroufám, nevím, zda pan Kapusta by neudal, že soudruh policajt je málo uvědomělý. V těch dnech, jak všichni pamatujeme, nikdo nevěděl, kdo koho udává, a člověk se strachoval ukázat, že v něm něco člověčího ještě zůstalo.

Oknem s červenými muškáty v kořenáčích vidím holčičku s culičky, jak skáče z louže do louže, ba bička jí plisní, že si začala sukničku, a holčička-dareba just tam znovu skočí, psiček-podvratáček u zdi doráží na čemého kocoura, který, naježen, irská oca-sem jako tureckou šavli. A teď se nahore na kopci objevily cikánské kobylky a vůz s potrhaným plachtotivem a pomalu ujíždějí dál, protože pokud cikána nehoní policajt, cikán nespěchá. A jsou menší a merší, až je další kopek spolkně jako Otesánek.

Sluneční paprsek přešel po tváři bařušky Stalina v zaprášeném ráme. Zastavil se na jeho věčném, po-

14

Poznámka na závěr: Jak již asi víte, Parlament naše názory nevzal za své a raději celý zákon zrušil, než by se postavil za minimální ocenění odbojářů, kteří s komunisty odmítli kolaborovat. Různé komentáře v tisku i rozhlasě praví, že by se opět muselo kádrovat, což se nedělá a že se na věc nesmíme dívat současným pohledem. Rádi bychom těmto komentářům připomněli, že při posuzování viny Německa na zničení ČSR a poválečný odsun Němců z území ČSR prosazovali současný názor na tyto události. Zkrátka - jak se to komu hodí.

Bylo nám jasné, že proti opětovnému přijetí zákona budou hlasovat všichni opoziční poslanci. Ostudné však je, že se mnoho koaličních poslanců hlasování vůbec neúčastnilo nebo se zdrželo hlasování. Pan premiér dokonce prohlásil, že za hrdivé činy pro vlast se uděluje vyznamenání, nikoliv peníze.

Tak nás napadá i další možnost, že totiž musí být dodrženy dohody z polistopadových dní, kdy se komunistická garnitura vzdala politické moci za slib nedotknutelnosti osobní a majetkové. V tomto případě by byli "zvyhodněni" nekomunisté oproti komunistům a to se asi nesmí. Čert ví!

touchlém úsměvu. Zlověstná Mona Lisa našeho věku.

Před stanicí prudce zabrzdil zelený anton. Pan Kapusta na mne poprvé pohlédl, s velkým uspokojením. Policajt zbledl. Dva pánové v civilu vstupují do kanceláře a neusmívají se. Zdravený policajt předává hlášení. Jeden pán mi beze slov připíná pouta.

Ve dveřích se ohlízím, chtěla bych mrknout na policajta, aby věděl, že já vim, že on za to nemůže. Ale kdepak ten! Sedi a dlaně si drží přes oči, aby neviděl jak mne postřknou do antonu.

Výtatek z dokumentární knihy: "Byly jsme tam taky", autorky MUDr. Dagmar Šimkové. Knihu vydalo nakladatelství Sixty-Eight Publishers, Corp. v dubnu 1980 v Torontu, Kanada.

Dagmar Šimková narozená v r. 1925, studovala medicínu a byla odsouzená se svou matkou Státním soudem v Praze za to, že napomáhala po únoru 1948 vysokoškolským studentům k úteku do zahraničí. Protože autorka žije někde v Austrálii a nemáme na ni dostal kontakt, přetiskli jsme závaznou stat bez jejího souhlasu za což se jí omlouváme Redakce.

Dopis předsedovi KPV JUDr. Stanislavu Drobnému

Bratr
JUDr. Stanislav Drobný
předseda KPV
Škrétova 6
120 00 P r a h a 2

Bratře předsedo!

Oba dopisy, jimiž mne zveš do Prahy abychom si rozumně pohovořili, mi byly doručeny. A já Ti odpovídám:

n e p ř i j e d u !

Nepřijedu proto, že mi v tom brání několik vážných příčin, jednou z nichž je můj zdravotní stav, který, pokud by se jednalo o užitečnou a neodvratnou záležitost, bych dokázal i přemoci. Tou hlavní příčinou však je to, že já nevidím v našem vzájemném rozhovoru zcela žádný přínos pro změnu (samozřejmě politické) práce ústředí KPV a tím i práce všech poboček. Můj vlastní názor na činnost a poslání KPV zřejmě znáš; konečně, něco jsem již také naznačil v mých článcích.

Ta politicky neplodná pasivita, kterou se KPV jako

TŘETÍ MUKLOVSKÁ POUŤ NA SV. HOSTÝNĚ

Konfederace politických vězňů - pobočka 6, Bystřice pod Hostýnem, Vás srdečně zve na 3. muklovskou pouť dne 2. září 1995 se na sv. Hostýně.

Koncelebrovaná mě svatá je v basilice p. Marie na sv. Hostýně v 10.00 hod. Hlavním celebrantem je arcibiskup p. Msgr. Jan Graubner - metropolita moravský. Kazatelem ThDr. Antonín Huvar. Mezi koncelebranty bude P. Karel Otčenášek,

taková od samého začátku vyznačuje, a kterou Ty zřejmě schvaluješ, mne, skromně vyjadřeno, přímo mučí. V současné době - kdy se v naší zemi vraždí, krade ve velkém, lže a podvádí, kdy »obnovou« demokracie a spravedlnosti mají v rukou bývalí komunisté, estebáci, různí kolaboranti a darebáci - nestačí si jen formálně hrát na »politické vězně«.

V dopise z 24. 2. t.r. jsem Ti mj. sdělil můj postřeh na současném dění v naší zemi. A já nyní neúčinním nic jiné, než to, že má slova zopakují, neboť s odstupem několika týdnů jim přikládám stále větší váhu a důležitost. Úvědom si, prosím, že čas kvapí a že nás všechny - staré a zejména mladé - může zastihnout v překvapení. Proto opakují:

"Ve svém nitru cítím povinnost vyslovit varování na adresu všech, kteří jsou na vedoucích místech Konfederace politických vězňů, aby jste se konečně probudili a dělali politiku skutečné pravdy. Aby jste ze svých řad vykopli všechny, kteří nechtějí anebo nedokáží poznat zlo současné doby. Aby jste odešli z vedení KPV, kteří máte v popředí vlastní zájmy před zájmy celé společnosti, včetně politických vězňů. Neodkládejte to, možná, že už mnoho času nezbyvá! Stačí otevřít oči a poslouchat hlas prostých lidí. Anebo jste snad zapoměli na léta 1946 až 1948 ?

A pokud se Ti zdá, jak píšeš, že "to není fér", když odmítám Tvou nabídku na schůzku, pak sděluji: Jsem ochoten se s Tebou sejít a celou záležitost důkladně projednat. Proto navrhuji - určitě termin kdy můžeš přijet do Frýdku-Místku a já se přizpůsobím. Zajistím několik novinářů a příslušnou veřejnost a budeme hovořit o věcech, které, jak předpokládám, budou společné celé společnosti.

Srdečně Te zdravím

Ing. Oldřich T i h e l k a
Ve Frýdku-Místku, dne 17. května 1994

A zde je odpověď předsedy KPV Dr. Stanislava Drobného na vyše uvedený dopis. Zatím bez komentáře.

V Praze, dne 24. 5. 1994

č. j. 433/94

Kamaráde,

mně jde o pravdu a nikoliv o show s příslušnou veřejností a novináři. Domnívám se, že osobním setkáním se vyjasní stanoviska, odstraní omyly a pak se můžeme dohodnout, zda zbývající názorové rozdíly jsou tak důležité, aby zajímaly i veřejnost.

Tak se měj dobře.

JUDr. Stanislav Drobný, předseda KPV

15 poslední biskup, který zná socialistické vězňice z vlastní zkušenosti a další politický vězeň - opat břežnovský P. ThDr. Anastaz Opasek.

Doprava na sv. Hostýn z Bystřice pod Hostýnem je zajištěna autobusy jak z vlakového, tak z autobusového nádraží (jízdné 6 Kč). Bratři a sestry, kteří mají zájem o zajištění noclehu, ať se přihlásí na adresu:

KPV P. Jan Formánek T.J. sv. Hostýn 107, 768 61 Bystřice pod Hostýnem, tel. 0635 - 912 070.

Kontakní adresa na KPV pobočka 6 Bystřice pod Hostýnem : Ilona Štěpánová, 768 72 Chvalčov 637, tel.: 0635-914 171.

"Res publica" č. 39/97 - "Zpravodaj KPV" č. 3/1995